

השקפה צעירה

מבית קהילת "חזון הדור הצעיר" (ע"ד)

יום שישי
 ז' חשוון ה'תשע"ו (30.10.15)

הצטרפו אלינו!

תוכניות חינוכיות לילדים ונוער • גמ"ח "רק בְּשִׁמְחוֹת" - השאלת ציוד לשמחות ולבית האבל • גמ"ח "לְבַרְיָאוֹת" השאלת ציוד רפואי וסיעודי • מרכז להפצת ערכי היהדות • חלוקת מצרכי מזון • ערבי תרבות • בית מדרש יוצר לדתיים ולחילוניים • מרכז התנדבות קהילתי • מרכז הדרכה • חוגי ילדים

מסיני בא...
הרב פרופ' חביב יצחק

"המקום הלוהט ביותר בגהנום שמור לאלו שבעת משבר אינם נוקטים עמדה." (דנטה ומרטין לותר קינג)
 "וירא אליו ד' באלוני ממרא"
 כמובן הדבר המפתיע מה משמע "וירא" כשהרי כבר נגלה השם אליו בפרשה הקודמת. וכמובן שגלוי זה היה גדול מקודמיו, ויש אומרים שחידש אברהם את גילוי השם כפי שהיה לאדם הראשון בגן עדן, שנוצר מהול, ומכאן שהעולה מעכבת את גילוי השכינה.
 ופירוש רש"י, "הוא שנתן לו עצה על המילה, לפיכך נגלה עליו בחלקו". ובזהר (וירא דף ר', אות י"ז ובהסולם) "וירא אליו ה' באלוני ממרא. שואל, למה באלוני ממרא ולא במקום אחר. ומשיב, אלא משום שממרא נתן לו עצה על ברית מילה שלו. כי בשעה שאמר הקב"ה לאברהם, שימול את עצמו, הלך אברהם להיוועץ עם חבריו. אמר לו ענר, אתה כבר יותר מתשעים שנה, ואתה תצער את עצמך. אמר לו ממרא, זכור את היום שהשליכו הכשדים אותך בכבשן האש, ואותו הרעב שעבר על העולם, שכתוב, ויהי רעב בארץ, וירד אברם מצרימה, ואת אלו המלכים, שרדפו אנשיך אחריהם, והכית אותם, והקב"ה הצילך מכולם, ואיש לא יכול לעשות לך רעה. קום עשה מצות רבונך. אמר לו הקב"ה לממרא, ממרא, אתה נתת לו עצה על המילה, חייך, איני מתגלה עליו אלא בהיכל שלך."

- מה בפנים?**
- חינוך באהבה**
מי מפריע לי לישון!?
- מושג השבוע**
ניסיון
- מבט לעומק**
מי שצוחק אחרון
- הלכה בהרחבה**
מקום התפילה
- ממטעמי המטבח**
עוגת סולת (בסבוסה)

לאחדות ישראל. העבודה הקשה והלחץ של עובדי השם ששנים רואים את מקום בית המקדש ושועלים בקדש הקדשים, חיונית הוא נכון. אבל תעצרו ותחשבו, אברהם אבינו, נר המערכי, הולך ודן במעשה המילה על הר הבית עם חבריו לפני שהוא עושה מעשה. כך היא דרכה של תורה! דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום. ואם אנחנו באמת ויציב רוצים שהקב"ה יהיה אתנו כמאמץ להגיע לעבודת השם על הר הבית, עלינו לשכנע את אחינו היהודים, יותר מזה, עלינו לשכנע את העולם, כמו שהיה בתחילת בית שני, שהבנין החל מהצהרת כורש, וצווים מפורשים מדריוש מלך פרס. כך גם היום, לא יכול איש אחד או קבוצה לעלות להר ולחשוב שהם יעברו את השם. הקרבן אותו הם רוצים להביא הוא קרבן ציבור, ובקרבן ציבור השתתפו כל עם ישראל, דרך האיסוף של מחצית השקל. תארו לכם שהיה היום גיוס כספים, כל יהודי בעולם, ארבעה עשר מיליון לערך, ייתן כ"ח אחרון מהשכר החודשי הממוצע, כחמש מאות שקל לבן אדם, סך הכל כשבעה מיליארד שקל. אם תקציב עבודת השם בהר הבית היה שבעה מיליארד שקל, אולי היו פחות מתנגדים, ואפשר היה להחליק את הפינות. אבל כל הנושא הוא אם העם היהודי הוא יחידה אחת או שמפלגה אחת היא כל העם היהודי, רח"ל. ועל זה אפשר ללמוד מתקופת בית ראשון, שמסכם עזרא הסופר בשלהי דברי הימים דברים ידועים, שמשך חרבן בית ראשון יגלות בכל היה שבעים שנה, "למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה". ונסיון לחשב שבעים שמיטות מעלה חרס. בית ראשון עמד מעט יותר מארבע מאות שנה. כל חמשים שנה ישנן שבעה שמיטות ויובל אחד, כך שהסכום עולה לששים וארבע. וזאת אם נניח שלא שמרו שמיטה אפילו פעם אחת בכל תקופת בית ראשון. גם אם נסוץ את התקופה שחיו בני"ל לפני בנין הבית עדיין לא נגיע לשבעים שנה. והתשובה הפשוטה שנותן הרלב"ג על דברי הימים ששבעים שנה נספרים מאז פילוג הממלכה בתקופת רחבעם, שקרע השם את מלכות שלמה בין עשרת השבטים בשלטון ירבעם ושבטי יהודה ובנימין תחת שלטון רחבעם, ועד גלות עשרת השבטים מאה ושמונים ותשע שנה, עשרים ותשע שמיטות ויובלות שבטוח לא שמרו בני ישראל תחת ממלכת עשרת השבטים, ואם כן נותרו רק ארבעים ואחת שנה, ואחת מהן השנה האחרונה של הגלות עצמה, מכאן מאתיים וחמישים שנה שלא שמרו בני ישראל תחת שלטון בית דוד, כגון תקופת אחז, מנשה, וכו'. אם כן, כשחלק מישראל אינם שומרים מצוות שמיטה, כאילו כלל ישראל אינם שומרים שמיטה! וכך לגבי הרבה מהמצוות, עלינו להשקיע מרצנו באחדות העם סביב הערכים שאנחנו כולנו יכולים להסכים עליהם, ועבודה זו אי אפשר להזניח אותה ורק לעלות להר הבית, מכאן התוצאות הרוחניות האסון שראינו בתקופה האחרונה.

נסכם, התכנית שיבוא משיח יסודית לעם האמוני, והתכנית שהשם יבנה את בית המקדש השלישי במהרה בימינו היא התקנה של עמינו לאורך כל הדורות, ומושא תפילותינו מאז ומעולם. אבל אם החליטו מי מאתנו שזה עכשיו, ישקיעו חלק מרצם לשכנע את יושב ראש הכנסת, ראש הממשלה, הנשיא, חיילי צה"ל, וכו', או שתשוב תכניתם על ראשם פעם אחר פעם, לאנכות כלנו. אין יאוש שגם מופתי רצחני יכיר בזכות שלנו לבנות מזבח על הר הבית, אבל המסלול לשם הוא הסכמה כללית של עם ישראל, וממילא, אם הנקודה המרכזית בלב יהודים תתפלל אל הבורא את מילות המנון מדינתנו, נזכה לבניין ביהמ"ק השלישי, וגילוי גואל צדק, בב"א

והמסורת שלנו שאברהם מל עצמו בהר הבית, וממרא היה צפונית מערבית לחברון. ומזה אנחנו למדים שבכמה מקומות אברהם בנה מזבח ולא הקריב עליו קרבנות. זבח הוא לא המטרה היחידה של מזבח. ואם כן שואל רשי והזהר מדוע נגלה אליו ד' דוק במקום זה. ומוכרים דברי חז"ל שהיה זה ביום השלישי, שהקריח השם את העולם כדי שיפתר אברהם מעבודת השם שבארוח, והשם ראה שהוא מצטער בהעדר אורחים אז נגלה אליו. אבל השנה נדון בעבודה שבוזה שלהי פרשת לך לך מצויין שבעבור זכות המילה שמל אברהם את ישמעאל נלווים אלו עלינו לאורך כל הדורות כמו שהפסוק אומר, "ועל פני כל אחיו ישכון". ואם כן, חשוב שרק אחרי שהוריד אברהם את הערלה זכה לגילוי השם שהוא עיקר גלוי השכינה ששוקם בזמן יוצאי מצרים כשנבנה המשכן. ומזה אנחנו למדים על משמעות הר הבית לעם ישראל. שחשוב לציין, הזוי או שקרני לאמר שלעם ישראל אין תקוה לשוב להר הבית. ניגוד מוחלט לתורת ישראל. אבל גם חשוב ללמוד מה קרה לרב קלישר, זצ"ל ואחרים בכל הדורות כמו אחד מבעלי התוספות רבי יחיאל מפריז, שרצה לבוא לירושלים לפני כשבע מאות שנה ולהקריב קרבנות. אנחנו הארכנו בדבר בעניין קרבן פסח, אבל שוב מה שאותנו מעניין זה למה נכשלו כל הדורות הקודמים. והנה בעינינו אנחנו רואים את התוצאה המיידית של הנסיון של רבני הבית היהודי שעלו להר הבית, ומזה יצא הצהרות מפחידות של מנהיגי ישראל שאומרים בקול רם שאינם רוצים לפגוע בקדושת המקום לערבים (!?). והעניין מתחבר ישירות ליום השנה העשרים לרצח יצחק רבין. הסוד של הזהר הזה שדן באברהם. תארו לעצמכם, אברהם מצווה מיידית מאת השם למול עצמו, והולך להתיעץ בחבריו? ! כן. לעלות להר הבית, במיוחד בדורות, מעשה שיכול להביא את המשיח, כולו קשור

שבת פרשת "וירא"

ניסת שבת	יצאת שבת	חצור הגלילית
16:29	17:20	חצור הגלילית
16:21	17:28	בית שאן

"איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק..."

חינוך בחיך ובאהבה ישראלה אלגלי

מי מפריע לי לישון?!

השעה הייתה שתיים בצהריים. הייתי תשושה לחלוטין לאחר לילה ארוך ללא שינה וחיכיתי בקוצר רוח לרגע בו אוכל לצנוח למיטה. המשלוח לו המתנתי הגיע זה עתה מן המכולת, וסוף סוף יכולתי להתכרבל מתחת הסמיכה. ואז נשמע צלצול הפעמון. נותרתי שוכבת במיטתי, בתקווה שהמצלצל יתייאש ויפנה לדרכו. אך תקוותי נכזבה והוא הוסיף לצלצל. "אוף! כולם יודעים ששתיים עד ארבע הן שעות מנוחה. האם המצלצל אינו יודע זאת?"

קמתי וניגשתי אל הדלת. "מי זה?" שאלתי בעצבנות. מן העבר השני שמעתי תשובה בלתי ברורה על "איש מכירות". "מצטערת", סיננתי, "איני יכולה לפתוח את הדלת". מעבר לדלת שמעתי "זה חשוב".

בין שתיים לארבע בצהריים, חשבתי לעצמי, אין דבר חשוב יותר מן השינה. מבעד לדלת, שמעתי אותו אומר דבר מה נוסף, אך הייתי רגוזה ועייפה מכדי להקשיב. בדרכי אל החדר, שמעתי את הפעמון מצלצל שנית, והדבר העלה את חמתי, "נו, שילך כבר! חצוף שכמותו, מה הוא מפריע לי עכשיו?"

בנסותי לכוונת שינה, אך ללא הצלחה, הייתי כעושה מידי. בנסותי לכוונת שינה, אך ללא הצלחה, הייתי כעושה מידי. בנסותי לכוונת שינה, אך ללא הצלחה, הייתי כעושה מידי.

בס"ד

קהילת חזון הדור הצעיר

נשמח לצייד אתכם!

גמ"ח "לבריאות"
השאלת ציוד רפואי / סיעודי

כסאות גלגלים, קביים, הליכונים, רולטורים, מקלות הליכה, מיטה סיעודית ועוד...

גמ"ח "רק בשמחות"
השאלת ציוד לשמחות ובתי אבל

כסאות, שולחנות, גרילנדות, מקררים, סידורים, תהילים, מיחמים, סטנדים, אוהל אבלים ועוד...

פעילות קהילתית מגוונת

תוכניות לילדים ונוער, מרכז להפצת ערכי היהדות והמסורת, הפעלת סטודנטים ומתנדבים למוען הקהילה, חלוקת מצרכי מזון למועוטי יכולת, ערבי תרבות לצעירים ולמבוגרים, הקמת מיזמים קהילתיים, בית מדרש יוצר לדתיים וחילוניים, עזרה לקשישים וגלמודים, מרכז התנדבות קהילתי, מרכז הדרכה, חוגי ילדים ועוד...

סיפור משקפיים טובות אוהד דהן

כוחן של מילים

קבוצה של שוחטים מישראל יצאה לביקור עבודה בארצות הברית. כידוע, בתי המטבחיים המרכזיים ביותר נמצאים דווקא שם, בגלל האפשרויות לגידול בקר בכמויות גדולות במיוחד. שוחטים שם אלפי ראשי בקר ביום, ומייצאים את הבשר לכל העולם. קבוצת השוחטים נסעה לשם לשבוע של עבודה מרוכזת, בו הם אמורים לעבוד בשחיטה מן הבוקר עד הערב, ומה שיוצא מתחת ידם מקבל תו תקן מיוחד של כשרות מהודרת. השחיטה מתבצעת בחדרי קירור ענקיים, שם הכול עובד בשיטת הסרט הנע, ובצורה חשמלית הכול מועבר לניקוי ולאריזה. בגלל הקור העז בחדר הקירור נמצאים שם בלבוש חם, ואי אפשר להישאר זמן רב. מדי חצי שעה צריך לצאת להתחמם בחדר סמוך ולחזור לעבודה.

בתום יום עבודה אחד כשסיימו השוחטים את מלאכתם ויצאו מן הבניין לכיוון מקום לינתם, פנה אליהם השומר שעמד בכניסה, אמריקאי שחור, ושאל אותם: "לא חסר לכם מישהו?" הם בדקו, ומייד התברר שמישהו חסר. הם חזרו מהר חזרה פנימה ומצאו את אחד מחברייהם שנשכח בטעות בתוך חדר הקירור ונגעל שם. הם מצאו אותו שניות ספורות לפני שנפח את נשמתו מן הקור. רק בזכות ערנותו של השומר חייו ניצלו. לאחר מכן שאלו את השומר: "הרי מאות אנשים עוברים על פניך מדי יום. איך זה שדווקא אותו זכרת, ושמת לב שהוא חסר?"

"הוא היחיד שאמר לי בוקר טוב", ענה השומר.

למסור, שהמפתחות שלכם הושארו בצד החיצוני של הדלת המלצות לחשיבה:

*"הווה דן כל אדם לכף זכות"- לתת מבט חיובי להתנהלות לא תקינה, גם כהורים וכמובן גם מורים.

*הכעס – כגורם מעכב, הרמב"ם כותב בספרו שהכעס מביא מחלות על האדם.

*לכל כלל יש יוצאים מן הכלל- השלכות על עבודתנו הן בבית והן בכיתה, לעיתים אנו מגיבים באופן ספונטני מבלי לבדוק את הדברים.

*על גזל שינה וכיבוד שעות המנוחה של אחרים – יש לתת חשיבות עליונה לשעות המנוחה של הורים, מורים ומנהלים.

"ואם רוצה לכעוס על בניו כדי לחנכם, יראה עצמו בפניהם שהוא כועס, אבל תהיה דעתו מיושבת בינו לבין עצמו, כאדם שהוא מדמה" {הרמב"ם, "משנה תורה", הלכות דעות, ב, ג}.

נר ה' נשמת אדם

מרדכי בן מרים ז"ל

מרדכי בן מרים ז"ל

עיוש בר איטו ז"ל

ליזי בת מרים ז"ל

סבה (שרה) בת עזיזה זל

מרים בת מורחורי ז"ל

רבקה בת פרי ז"ל

דוד בן יהודה ז"ל

רחמים בן יהודה ז"ל

מרדכי בן ציפורה ז"ל

יזכור

הלכה בהרחבה

הרב אתי אהרן

מקום התפילה (סימן צ' סע' ה')

ראינו שבוע שעבר דינים שונים במקום התפילה. מקום תפילה נוסף שנידון בפוסקים הוא תפילה במקום פרוץ. גמ' ברכות לד': אמר רב כהנא: חציף עלי מאן דמצלי בבקתא. רש"י בקתא בקעה, כשאדם במקום צנוע יש עליו אימת המלך וליבו נשבר. אך מקום ללא מחיצות אדם מרגיש חופשי יותר. שואלים התוס' אם כך, כיצד יצא יצחק "לשוח בשדה" (בראשית כד, 30)? ועוד נשאל כיצד אנחנו מתפללים בכותל המערבי? הרי אין מחיצות ופרוץ הוא? התוס' תירצו על יצחק אבינו שאין שדה אלא הר המוריה, והוא הדין אלינו שאומנם אין הכותל מקום הר המוריה אבל וודאי גם הוא מקום מקודש שליבו של אדם נכנע שם גם בלא מחיצות.

ויש להקשות שהרי נתת דבריך לשיעורין, מה תאמר על המתפלל בארמון הנצי"ב ורואה את הר הבית או הר הזיתים ורואה מקום המקדש? ויותר הב"ח והט"ז מבארים בתוס' שהר המוריה מועיל כי הוא מוקף מחיצות. ומה נאמר על הכותל?

מעיר הציץ אליעזר (בשו"ת חלק יח' ס' יח') בכותל יש מחיצות מצד צפון ודרום, ומצד מערב יש גדר שוודאי נחשבת כמחיצה. ואם תשאל על הגג אין קירוי מעכב (משנ"ב ס"ק יב'). אך יותר מכך מצינו שהתפללו ברחובה של עיר בתעניות (מגילה כו) ואם כן מקום שמתפללים בו רבים ולא יחיד (כמוזכר בפשטות בגמ') ורבים יחדוהו לתפילה בקביעות (כרחובה של עיר הנ"ל) מקבל המקום קדושה.

כיוון נוסף להיתר תפילה במקום פרוץ הוא לשון הגמ' "חציף עלי".

התוס' (הנ"ל) כתב תירוץ נוסף ליצחק אבינו, וביארו את הגמ' לכאורה לא כרש"י, הטעם שלא להתפלל במקום פרוץ הוא כי מקום בקעה "מקום שרגילין שם בני אדם לעבור והלכי דרכים". ושואל הבית יוסף מה שייכת חוצפה שיש עוברי דרכים? ביאר הט"ז התוס' הוא כרש"י מקום שיש עוברי דרכים ממילא אינו מקום צנוע. ויש נפקא מינא בינהם, לרש"י צריך דווקא מחיצות, ולתוס' (תירוץ השני) אין חובה מחיצות, די שלא רואים אותך (עיינו מגן אברהם שמבאר טעם אחר). בכל מקרה מצינו שמחפשים ביאור ל"חוצפה" המוזכרת בגמ' כטעם האיסור –

יש לומר שחוצפה שייכת רק לתפילת יחיד ולא של רבים. ויש כאן נפקא מינא לביאור הראשון שרי להתפלל בכותל אפילו ביחיד, ואילו לתירוץ השני ההיתר הוא רק בתפילת רבים. הציץ אליעזר סיים על פי משכנות יעקב שרחבת הכותל אינה כרחובה של עיר אלא כקדושת בית כנסת ממש, ועל כן אין חשש גם לתפילת יחיד. ועוברי דרכים ודאי צריכים להשתדל למצוא את המקום היותר צנוע.

העלון מוקדש לע"נ

גולשן באבאי ז"ל בת מרים

ת.נ.צ.ב.ה.

פתגם חסידי

הרב ישראל ניסן מור יוסף

"הרי המאמין לא יחוש לכל הרהורי הלב בדאגות מדאגות שונות במילי דעלמא בכלל ובעניני פרנסה בפרט, כי 'וברוך ה' אלקיך בכל אשר תעשה' כתיב... וזאת היא עבודת הבעל עסק, לעורר בעצמו האמונה והבטחון גמור בהוי' ברוך הוא הזן ומפרנס לכל בשר כי הוא יתברך יתן לו פרנסתו בריוח, וצריך להיות בשמחה וטוב לבב באמת כאילו כבר פרנסתו במזומן לפניו. (אגרות קודש אדמו"ר הרי"צ שי"ב שי"ד)

עוגת סולת (בסבוסה)

מצרכים:

1 ק"ג סולת פחות כוס	2 כוסות סוכר
1 כוס קוקוס	חומרים לסירוף
3 חבילות חמאה	2 כוסות סוכר
1 שמנת חמוצה	1.5 כוסות מים
1 שקית סוכר וניל	0.5 לימון סחוט
1 כוס חלב	שקדים חצויים

אופן ההכנה:

- במיקסר לערבב את כל החומרים לבצק למעט הסולת עד לקבלת תערובת אחידה.
- להוסיף את הסולת ולהמשיך לערבב.
- בתבנית חד פעמית מלבנית גדולה (28) יש לשטח את התערובת.
- לחתוך את העוגה למעויינים ולהניח שקד על כל חתיכה
- לאפות למשך שעה בחום של 175 מעלות.
- להכנת הסירופ: להרתיח על הגז את המים, הסוכר והלימון.
- כשהעוגה מוכנה יש לשפוך את הסירופ על העוגה בעודה היא חמה. בהצלחה ובתיאבון.

" כאב גורם לך להיות חזק יותר,
פחד גורם לך להיות אמיץ יותר,
לב שבור גורם לך להיות
חכם יותר"

הפתגם השבועי

מושב השבוע

גרשון האריס

ניסיון

"וְיִהְיֶה אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵלֶּה נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִי: (בראשית כב,א)". פסוק זה פותח את פרשת "עקידת יצחק", וברור שלשון "ניסה" משמעותה "בחן", דהיינו ה' בחן את יראתו ואמונתו של אברהם אבינו דרך העקידה.

גם בעברית מדוברת, כמעט לא משתמשים במושג זה כלשון בחינה, אלא שמשתמשים במילה "ניסיון" או "ניסוי" כדי לתאר חוויות שלנו בחיים, או את הוותק מצטבר שלנו בתום מסוים, או כדי לתאר מעשה או מהלך "ניסיוני" – לא מוכח, חדשני כדי למצוא פתרון למשהו או להוכיח משהו באופן מדעי. אז מה מיוחד במושג "ניסיון"?

הרמב"ן מסביר את המושג בפירושו על הפסוק הנ"ל: **והאלהים נסה את אברהם ענין הניסיון הוא לדעת, בעבור היות מעשה האדם רשות מוחלטת בידו, אם ירצה יעשה ואם לא ירצה לא יעשה, יקרא "ניסיון" מצד המנוסה, אבל המנסה יתברך יצוה בו להוציא הדבר מן הכח אל הפועל, להיות לו שכר מעשה טוב לא שכר לב טוב בלבד ודע כי השם צדיק יבחן (תהלים יא ה), כשהוא יודע בצדיק שיעשה רצונו וחפץ להצדיקו יצוה אותו בניסיון, ולא יבחן את הרשעים אשר לא ישמעו והנה כל הניסיונות שבתורה לטובת המנוסה.**

האדם, אם כן, יכול להחליט מתי לבחון את עצמו ועל מה אחרי המעשה: להיבחן על חומר נלמד או לבדוק תוצאות של פעולה זו או אחרת. אבל כאשר השם "מנסה", הוא בוחן את האדם ללא התראה או בחירה מצדו של ה"נבחן", תוך כדי חששות ה"נבחן" שהוא לא יעמוד בניסיון. ולכן, הרמב"ן מדגיש שהשם "מנסה" רק אלה שהוא יודע שיעמדו בניסיון ויקבלו שכר טוב, כי הניסיון הוא דבר הרבה יותר גדול מבחינה.

חידה שבועית

אמיר צ'פניק

חידת השבוע

אסיר נמלט מגיע לצומת. הוא יודע שצד אחד מוביל לחופש וצד שני מוביל חזרה לכלא אולם הוא לא יודע איזה צד הוא המוביל לחופש. בצומת הוא פוגש שני אנשים היודעים איזו פניה מובילה לחופש אולם אחד דובר אמת והשני דובר שקר והאסיר אינו יודע מי דובר מה והוא יכול לשאול רק שאלה אחת. מהי השאלה שעליו לשאול כדי שבכל מקרה ידע מהי הפניה הנכונה?

חידה מהשבוע שעבר

בכדיקת קלמרים בכיתה א' התברר של-100 תלמידים נאבדו כלי כתיבה מהקלמר: - 70 תלמידים איבדו עיפרון. - 75 תלמידים איבדו מחק. - 85 תלמידים איבדו מספריים - 80 תלמידים איבדו מחדד.

מה המס' המינימלי של תלמידים שאיבדו את כל 4 כלי הכתיבה?

פיתרון לחידה מהשבוע שעבר

אם כל 100 התלמידים היו מאבדים את כל כלי הכתיבה הרי שבסך הכל היו חסרים 400 כלי כתיבה, אולם ע"פ נתוני השאלה חסרים 310 כלי כתיבה (80+75+70=310). אם כך ניתן לומר כי 100 התלמידים איבדו לפחות 3 כלי כתיבה ו-10 תלמידים מתוכם איבדו את כל ה-4. כליי התשובה היא 10 תלמידים.

הבט לעומק

קרב מנחם סוכות

מי שצוחק אחרון

ידוע, שלעומת אברהם שמאופיין במידת החסד, יצחק אבינו מסמל את עמוד היראה, "פחד יצחק". הדימוי הפשוט שמצטייר הוא של אדם קפדן, רציני וחמור סבר.

האם אכן כך? האם ניתן להתעלם מהמשמעות הפשוטה של שמו – יצחק? שם שכל כולו אומר צחוק ושמחה.

בהמשך הפרשה אנחנו מוצאים, **וַתֵּכֵא שָׂכָה אֶת בֶּן הַגֵּר הַמִּצְרִי, אֲשֶׁר יָלְדָה לְאַבְרָהָם, מִצְחָק. חכמנו מסבירים, שהמילה "מצחק" רומזת על כל העבירות החמורות ביותר עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים. לעיתים אדם נופל למקום כה ירוד עד כי המעשים החמורים ביותר הופכים לצחוק בעיניו, החומה הפשוטה האמורה לעמוד בפניו כבן אנוש, מאבדת ממשמעותה וקלות ראשו מביאה לכך ש"כִּשְׁחֹק לְכִסִּיל עֲשׂוֹת זָמָה".**

תחילת טעותו של אותו טועה היא ב"מרכז הכובד" שהוא מייחס לעולם החומרי. כשאדם רואה את גופו במרכז ושאיפותיו כולן מרוכזות בסיפוק מאוויי הגשמיים.

יראתו של יצחק מבהירה לו בצורה ברורה ביותר את הגבולות. הוא יודע בדיוק למה הוא שואף ומה ניצב מולו כפיתוי, כמסיח דעת. גם יצחק "מצחק", הוא רואה את הפיתויים האלו כחיילי קש, כל תוקפם ושליטתם המדומה אינה מטעה את עינו.

דווקא יראתו של יצחק, ה"פחד" שמכוון כולו לחידוד דרכו הרוחנית, היא זו שמסירה ממנו כל פחד אחר, שממלאה אותו בשמחה, ומעטרת אותו בבבת שחוק שאינה יורדת מעל פניו.

לפתוח את העיניים

וַיִּפְקַח אֱלֹקִים אֶת עֵינֵיהּ וַתֵּכֵא בְּאֵר מַיִם.

אָמַר רַבִּי בְּנֵימִין הַכֵּל בְּחֻזְקַת סוּמִין, עַד שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאִיר אֶת עֵינֵיהֶם.

כשהאדם נברא, הוא נברא עם כל צורכו, הגשמי והרוחני **בְּצֶלֶם אֱלֹקִים בְּרָא אֹתוֹ. התפקיד שלנו הוא לגלות את מה שיש, להסיר את המכסים שמסתירים, לפתוח את העיניים.**

ככל שאנחנו מתחברים לעולם הגשמי, כך ההעלם שולט בנו ומכסה מאתנו את מי שאנחנו ואת מה שאנחנו מסוגלים. התהליך הרוחני נועד לפתוח, להסיר את המסוים מעל כל איבר שבנו ולגלות את נשמתנו, את באר המים, המחכה ומצפה להתגלות.

כשאדם נקי, הוא יכול להתבונן בעצמו ולגלות את הסודות הגדולים ביותר, כפי שמבטא זאת איוב **"וּמִבְּשָׂרִי אֶחְזֶה אֱלֹקִים". ועל כך מבקש דויד המלך "גַּל עֵינַי וְאֶבְיֹטָה", העין הוא רק כלי, אני לא רוצה את ההתערבות הזו, אני רוצה להביט ממש, מתוכי. וכפי שמרומז בדברי חז"ל "דע מה למעלה – ממך", על ידי התבוננות פנימה תוכל להכיר את דרכי הבורא.**

לדרגה זו הגיע אברהם אבינו לאחר הברית, ובכך פותחת פרשתנו **"וַיֵּרָא אֵלָיו ה'". הבורא מתגלה בו ממש.**

(מבוסס על תורתו של השפת אמת)

ברכה והצלחה לכל בית ישראל ובכללם ל...

⊗ אל נא רפא נא לה	⊗ ברכה והצלחה
⊖ אוסנת יסכה בת רבקה	⊖ עדה עטייה
⊖ יואב בן לאה	⊖ נתנאל טלקר
⊖ חנה בת מרים	⊖ חנניה ביטון
⊖ רון בר עדנה	⊖ משה דואב
⊖ אליה בת סיגל	
⊖ אביגדור בן שרה	